

til Postloven, som jeg mener er nødvendigt og alene foranlediget ved Statsbanetakster-nes Forhøjelse.

Om Tillæget til Indkomst- og Formue-skatten har jeg allerede udtalt mig, og om det næste Forslag, Forslag til Lov om Selvangivelse af Formue, ønsker jeg kun at sige, at det ganske sikkert er en god Foranstaltning. Man har jo hidtil ikke været uden Midler til at straffe Folk, der ikke vilde angive deres Formue: man har kunnet sætte dem lidt rigeligt op. Men den foreslaaede Foranstaltning finder jeg god, og det tiltaler mig for Resten ogsaa, at man har sat Straffen noget ned. Bøden for ikke at angive sin Formue var, forekommer det mig, lidt kraftig, saaledes som den var foreslaaet af den højtærede Finansminister.

Om Ølskatten skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg har Indtrykket af, at den paagældende Industri er faldet til Ro. Der har været en god Stjerne over Forslaget. Den vedkommende Industri har haft gode Talsmænd andre Steder, saa det er gaaet den godt, siden man nu ikke hører noget dertil. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) antydede en Maade, hvorpaa man kunde undgaa Ølskatten. Hvorvidt det er muligt, skal jeg ikke udtale mig om. Er det muligt, antager jeg, Ølindustriens Mænd vil hilse det med Glæde.

Dernæst vil jeg gerne tale om de to næste Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om midlertidig Tillægsafgift paa Vin og Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Disse to vil jeg til Dels omtale under eet, men forinden jeg gør det, navnlig inden jeg taler om Vinafgiften, vil jeg have Lov til at gøre en rent personlig Bemærkning, som jeg mener ikke er overflødig. Jeg er ofte stødt paa dette, at man har sagt, at naar jeg talte om dette Forhold, var det, fordi jeg var Vinhandler, jeg skulde have personlig Interesse deri. Jeg ønsker at sige, at det er adskillige Aar siden, jeg har været Vinhandler, men jeg har ikke mistet den store Erfaring og det Kendskab til dette Spørgsmaal, som gør, at jeg mener at kunne tale om det med nogen Vægt. Det er altsaa Luksusbeskatning, her er Tale om, det er indirekte Skatter, som jeg fra min Side kun kan have Grund til at se paa med Tilfredshed. Jeg erkender, at de paagældende Varer begge er særdeles egnede som Skatteobjekter, og jeg mener, at de ved en fornuftig Beskatning vil, hvad der for Resten ogsaa har vist

sig, kunne give en ganske god Indtægt i Statskassen. Men jeg mener paa den anden Side, at man skal være lidt varsom, ikke gaa alt for stærkt frem. Man skulde ogsaa, synes jeg, som det allerede er antydet af forskellige Talere, være gaaet noget mere hensynsfuldt frem overfor de paagældende næringsdrivende.

Lad mig først sige om disse to Lovforslags Forhold til hinanden, at de i dem omhandlede Skatter betegnes fra alle Sider som Luksusbeskatning, men der er her et lidt mærkeligt Forhold. Enhver vil sikkert give mig Ret i, at der af Vin er et Forbrug, som absolut ikke kan kaldes Luksusforbrug. Der finder her i Landet et ikke ringe Forbrug af Vin Sted i Tilfælde af Sygdom, Rekonvalescens og lignende, endog meget jævne Folk, Folk, som er indlagte til billigste Pleje paa Sygehuse for det offentlige Regning, forsynes med Vin som et godt, sundt, af Lægerne forordnet Styrkemiddel. Ogsaa dette Forbrug vil man, hvis Lovforslaget vedtages uforandret, beskatte som et Luksusforbrug. Men i Lovforslaget om Tobakken ser vi noget ganske nyt. Der er en Cigar, den tidligere bekendte 3 til 20 eller 3 til 25 Øre, som aabenbart her ophøjes til at være en Genstand, som ikke er Luksus. Nu vil jeg ikke tro, at nogen vil sige, at Nydelse af Tobak af nogen som helst Art har hygiejnisk Betydning. Tobak kan smage godt, og den kan virke stimulerende et Øjeblik, men at nogen vil sige, at Tobaksnydelse skulde kunne sidestilles med Forbrug af Vin i Sygdomstilfælde, tror jeg ikke. Det er ganske ejendommeligt, at vi her møder det Tilfælde, at der er noget, der skal undrages Luksusbeskatningen, og vel at mærke ikke noget, som er nødvendigt, men noget, som er en absolut Luksus. Den Cigar, som hidtil har heddet: 3 til 20 eller 3 til 25, vil fremtidig kunne kaldes „den danske national-sociale Cigar“. Det er en Vare, som paa Grund af ganske særlige Forhold gaar fri.

Naar jeg skal tale om Lovforslaget vedrørende Vinen alene, kan jeg ikke andet end bebrejde den højtærede Finansminister, at der, som der allerede fra anden Side er sagt, er faret meget haardt frem overfor de næringsdrivende, der har med denne Forretning at gøre. Det virker næsten som en Straf, næsten, som om det var fanatiske Afholdsmænd, der her skulde slaa et Slag overfor disse næringsdrivende. Det er ganske uheldigt, for det første, at man lægger en saa høj Afgift